

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-12-01)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-12-01)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 150. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000170.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Af Dagbogen.

Lens, 1. 12. 1915.

Vi er flyttet ned i Kælderen paa Grund af den stadige Skydning.

Klokken er otte. Der er temmelig mørkt, men Maanen maa snart komme frem. Nedad Gaden lyder Skridtene af Soldater, som skal ud at grave; Sejlet har de paa den ene Led, Karabinen paa den anden og Spaden over Skulderen. Geledderne fyldes. Der meldes; alt færdig. Højre om — marsj! Langsomt sætter Kompagniet sig i Bevægelse. Den s. 151 lille krumme Løjtnant løber langt forud. Ustanselig rasler Vogne forbi udad mod Fronten, Pionérvogne med Løbegravsriste, Mineretræ, Traadforhugninger, Køkkener med fuld Fyr under Ærterne; Gigger med Officerer; Sygevogne; Automobiler med Skærver til at fylde i de ny Granathuller paa Vejene. »Ud til højre! ud til højre«! Fra Led til Led gaar Befalingen igennem, og Rækkerne bølgter trægt over til højre — d. v. s. ud i mer eller mindre bundløst Mudder.

En Munitionsvogn rasler forbi; der er Fart paa, seks Heste for; en til, en til. Kanonerne dunder; det lyner rundt om; Lyskugler gaar op, og vi ser, at Fronten her slaar en stor Hestesko. Vi gaar udad. Det er mørkt. Over Kanalen og ind paa Kolonnevejen langs den høje Banedæmning. Sjap, sjap, det har regnet de sidste Dage; Vejen er næsten overalt blank af Vand. To smaa Kanoner staar paa Stilladser; Mundingerne peger skraat i Vejret — Flyverkanoner. Og igennem en Fosse, skudt sønder af Granater; en Granat har taget Toppen af den høje Fabriksskorsten; videre gennem en mørk Tunnel: saa gennem Søle til midt op paa Skafterne. Ved Liévin kommer vi atter ud paa Fastvej. Stakkels By — ikke et Hus har Krigen skaanet. Det er saa uhyggeligt at gaa derigennem. Tempoet bliver langsommere. Vi passerer tredje Grav, stærkt befæstet. Vogne kører forbi paa Tilbagevejen fra Fronten. Smaadelinger Infanteri med Stormoppakning skynder sig forbi ud mod forreste Linje. Vi stanser ved et Pionerdepeot. Det er blevet lidt lysere; men det begynder at regne. Vi er i Angres. Snart gaar det videre, ned i Løbegravene. Kugler begynder at fløjte over os eller smælde ind i Skansen. Langsomt gaar det hen ad Risterne. Det regner stærkt. Væggene er vaade og snavsede. Graven er smal. Holdt, vi er forkert — omkring, Marsj, og nu gaar det videre fremad. Infanterister vil forbi — vi mases over mod de lerede Vægge. Det begynder at sjuppe og sjappe; Risterne synker væk i Vand under Fødderne; vi vader i bare Vand; Støvlerne er raadne og fulde af Huller; snart siger det ogsaa sji —sjap inde i dem; men ligemeget. Nu staar Lyskuglerne næsten lige over Hovedet paa os.

Vi er meget nær ved første Linje. Graven er to Meter dyb med stejle Vægge. Holdt — her skal vi grave Vigesteder — her i det Svineri! Regnen øser ned. Vi maa op paa Kanten — hvordan komme derop — et Lerælte fra øverst til nederst; Regnen pisker ind i Ansigtet. Vi slaar Teltsejlet over os; det er allerede vaadt. Foran os ligger Ruinhoben af en s. 152 Ferme, og derigennem gaar vor første Linje — lad der være en tredive Skridt derover, og tredive Skridt videre over ligger Franskmanden. Vi maa dukke os for hver Lyskugle: de franske drives af Vinden over os væk. Tsinggg — der ligger vi i Æltet — burrrr! en til — er vi opdaget? — vi trimler ned i Graven. Kuglerne piber tættere; Regnen strømmer tættere; et Par Haandgranater eksploderer. Atter en stor Lyskugle — hvad er Klokken — ti — endnu tre lange Timer, og vi er allerede gennemblødte. Men vi hyller os tættere ind i vore Sejl og venter tre stive Timer. —

Plané! — hvor kommer det fra? Befalingen gaar igennem som en Løbeild, og kort efter sætter Kompagniet sig i Bevægelse. Hvor er Føreren, og hvor er Ordnen? Graven er halvfuld af Vand. Endelig kommer vi ud paa Gaden i Angres; den er spejlblank. Vi vil hjem! hvad skal vi vente efter? Hvor er Geledder og hvor er Grupper, alt staar hulter til bulter — Delinger er allerede godt paa Vej. Hvad hjælper det, at Løjtnanten skælder og truer med at lade os staa til i Morgen — man er uden Fornemmelse, stiv af Kulde og gennemblødt. Han lader os virkelig staa — uhørt — hvem vil staa — vi vil hjem. Der kommer en Kalesche bagfra midt paa Vejen; ud til højre, den kører i Trav og oversprøjter os fra øverst til nederst — det er Løjtnanten — Hurra! Hurra! der brøles et tænderskærende Hurra for ham; det runger helt over til Frankrig. Han kigger forskrækket ud og bliver hilst af nye stormende Hurraraab. Og frem maser Kompagniet i en stor Klump blot for at komme hjem og faa det vaade Tøj af og komme til Ro.